

12.08.2012- KATECHEZA 50: CO ZNACZY ŻYĆ WEDŁUG WIARY?

W sakramencie Bierzmowania Duch Święty umacnia chrześcijanina, aby wiarę swoją mężnie wyznawał, bronił jej i według niej żył, czyli postępował według jej zasad.

Wiara jest odpowiedzią człowieka na Bożą prawdę i Bożą miłość. Chodzi nie tylko o wiarę w Boga, ale zawierzenie siebie Bogu. Wiara jest łaską i darem. To Duch Święty uzdalnia nas do tego, że rozumem i wolą staramy się przyłgnąć do tego, co Bóg nam objawił. Jednocześnie wiara jest postawą człowieka. Jest aktem świadomym i wolnym. Jest to postawa rozumu, woli i są to czyny człowieka, które wyrażają się w codziennym życiu. Jeśli wierzymy Bogu, to znaczy uznajemy za prawdę to, co Bóg objawił i wprowadzamy to w życie. Znane jest powiedzenie: „Jeśli nie będziesz czynił, jak wierzysz, zaczniesz wierzyć, jak czynisz”. Jeżeli człowiek nie stara się postępować według wiary, wtedy zaczyna swoje grzeszne życie usprawiedliwiać i traci wiarę.

Fundamentalny wymóg wiary mamy idealnie streszczony w najważniejszym, najgłębszym przykazaniu – przykazaniu miłości Boga i bliźniego.

Żyję według wiary, więc:

- Zawsze stawiam Boga i Jego prawo na pierwszym miejscu.
- Z miłością i troską odnoszę się do innych ludzi.
- Czytam Boże Słowo i rozważam je.
- Znam i zachowuję wszystkie przykazania – bez wyjątku!
- Spełniam solidnie swoje obowiązki rodzinne, zawodowe, społeczne.
- Walczę z grzechem i pokusami.
- Żyję w zjednoczeniu z Bogiem przez codzienną modlitwę, niedzielną i świąteczną Mszę świętą, częste przyjmowanie sakramentów świętych.
- Szanuję symbole religijne.
- Swoim słowem i zachowaniem nie daję powodów do ośmieszania i ataków na wiarę.
- Spełniam uczynki miłosierdzia, ponieważ jak pisze św. Jakub (por. Jk 2, 20) „Wiara bez uczynków jest martwa”.

Warto zwrócić uwagę na to, że wiara, jeśli jest coraz głębsza, wyraża się w trosce o wiarę innych. Wierzę, dlatego chcę, by inni wierzyli. Ojciec Święty pisze w Encyklice *Redemptoris et missio*: „Wiara umacnia się, gdy jest przekazywana”.

Jako ludzie wierzący każde nasze przekonanie, każdą ewangeliczną treść musimy przenosić na konkret życia. Zmagać się ze swoimi słabościami, dążyć do wspólnoty z Bogiem

i ludźmi, niszczyć to, co przeszkadza nam w osiągnięciu świętości, walczyć ze słabościami i dawać się Bogu formować. Uczyć się każdego dnia zaufania, że On jest gwarantem szczęścia, że Jego wola jest naszą drogą. To jest nasz obowiązek, a zarazem ciężka praca i zadanie do wypełnienia każdego dnia, aby móc żyć według wiary.